

ρων, ἃς προσήλυτον ἐφόνδισαν. Καὶ εἶπον· ὡς ὁ Ἰηταῖος
Κύειος, ὅπερ συνίστη ὁ Θεὸς τῷ Γακάβῳ. Συώσετε δὲ ἀ-
φρονες ἐν τῷ Δαφῷ, καὶ μαροίποτε φρονήσατε. Οὐ φυ-
τόντος τὸν ἥσιον, ἀχέιοντες; ή ὁ πλάστας τὸν ὄφθαλμὸν,
ἀχέιοντες; Οὐ παιδός αὐτοῦ ἔθυντες, ἀχέιοντες; οἱ δι-
δάσκαλοι αὐτῷ θρωπον γνῶστιν; Κύειος γνώσκει τὰς μάλιστας
μάλιστας αὐτῷ αὐτῷ θρωπον, ὅτι εἰσὶ μάταιοι. Μακάρειος αὐ-
θρωπος, ὃν αὐτὸν παιδός σημεῖος Κύειος, καὶ ἐκ τῆς νόμου σας δι-
δάξης αὐτὸν. Τὰ πραῦτα αὐτὸν αὐτῷ ἡμερῶν ποιηρῶν,
ἔως ἃ ὥρυγή τῷ αἱμαρτωλῷ βόθρος. Οὕτι ὡς ἀπώσε-
ται Κύειος τὸν λαὸν αὐτὸν, καὶ τὴν πληρονομίαν αὐτὸν ὡς
εὐκαταλείψει. Εἴς αὐτὸν δικαιοσύνη ὅπιστε θεῖοι εἰς κείσιν,
καὶ ἔχοντες αὐτὸς πάντες οἱ διδεῖς τῇ καρδίᾳ. Τίς
ανασήσεται μοι ὅπις ποιηρὸν μάρμοντος, ητίς συμπλάσιος
ταῖς μοι ὅπις τοῖς ἐργαζομένοις τὴν αἵρεσιν; Εἰ μὴ ὅτε
Κύειος ἐβούθησε μοι, τοῦτο βραχὺ παράκησε τῷ ἄδη ἡ
ψυχή με. εἰ ἐλεγον, σεταλέσται ὁ πάς με, τὸ ἐλεός
σας Κύειος ἐβούθησε μοι. Κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ὄδου με
ἐν τῇ καρδίᾳ με, αἱ πλάκαλίσεις σου εὑφράγναν τὴν
ψυχήν με. Μὴ συμπορσέσεις σοι θρόνος αἵρεσις, ὁ
πλέονταν πόπον ὅπις πρόσαγμα. Θηρότεστιν ὅπις ψυχὴν
δικαίων, καὶ αἷμα αἴθαον παταδικάσονται. Καὶ ἐγενέτο
μοι Κύειος εἰς πατέρψυχην, καὶ ὁ Θεὸς με εἰς βοηθὸν ἐλ-
πίδος με, καὶ διποδώσει αὐτοῖς Κύειος τὸν αἵρεσιν αὐ-
τῷ, καὶ τὸν πονηταν αὐτῷ αἴφανει αὐτὸς Κύειος ὁ
Θεός.

Δόξα.

ΑΙΝΟΣ ΩΔΗΣ ΤΩΝ ΔΑΒΙΔ.

Ἄνεπίγενος παρ' Εβραίοις. γ.δ'. 94.

Δεῦτε αγαλλιασώμεθα τῷ Κυείῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ
Θεῷ τῷ Σωτῆρι ήμῶν. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον
αὐτὸν ἐν ἔχομολογήσει, καὶ ἐν φαλμοῖς ἀλαλάξωμεν
αὐτῷ. Οὕτι Θεὸς μέγας Κύειος, καὶ Βασιλές μέγας
ὅπις